

VOIESBIE ȘI VEI PUTE

PE ANU	LEI NOUÏ 48 — 58
PE ȘESE LUNI	24 — 29
PE TREI LUNI	12 — 15
PE UN LUNA	5 — 6

UNU ESEMPLARU 24 BANI
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU PR. 20.
PENTRU AUSTRIA FIOR. 10 VAL. AUST.

ROMANULU

LUM. NEZA-TE ȘI VEI FI

PENTRU ABONAMENTE, ANUNȚURI ȘI RECLAMA
SE ADRESA ÎN BUCUREȘTI, LA ADMINISTRAȚIUNEA
ZĂRULUI
ÎN DISTRICTUL LA CORESPONDENȚĂ DIARULU ȘI
PRIN POSTĂ. — LA PARIS LA D. DARRAS-HALLEGRAIN
BULE DE LA CIENNE COMEDIE NO. 5
ANUNȚURILE
LINA DE 30 LITERE 40 BANI
INSERȚIUNI ȘI RECLAME, LINA 2 LEI NOUÏ

Articolele trimise și nepublicate se vor ard. — Redactoru răspundetoru **Eugeniu Carada.**

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULUI.

PARIS, 28 Fevruariu. Principele Napoleone pleacă din Paris, pentru a călători incognito în Germania de Nord. Diariulu *Libertatea* gice că Principele este însărcinat cu a misiona pentru Berlin.

LONDON, 28 Fevruariu. Regina a aprobatu ministeriulu propus de Disraeli.

(Serviciulu privatu alu „Monitorulu“.)

CONSTANTINOPOLE, 26 Fevruariu. — Asupra ordinulu espresu alu Sultanulu, Omerpașa, comandantele de căpătenia alu trupelor de la Dunăre, a plecatu la Ruscuc. Ali-pașa este așteptatu la Constantinopole. Trupele de la Dunăre se voru adoaage întrunu chipu simțitor.

PETERSBURG, 26 Fevruariu. — *Diariulu de Petersburg* publică unu articlu forte violente in contra *Patriei*. El gice că în ore cari foi parisiene se manifestă tendințe atătore contra Rusiei a căroru semnificare este anevoia de explicatu.

LONDRA, 26 Fevruariu. — Lordulu cancelariu Chalmersford a demisionatu. — Lordulu Cames, președintele curții de apelu, devine lordu cancelariu. — Stanley va intra în Camera pairiloru. — *Globulu* gice: Alegerea ministerulu de finance e încă îndouioasă.

Bucuresci 17 Fauraru.

In prescurtarea ce publicaramu, despre interpelarea făcută eri d-lui ministru alu Cultelor, nu s'a pus, din erore, modul cu care s'a închisă desbaterea. D. Ion Ghica, luându cuvântulu gice, că d. ministru alu Cultelor a dechiaratu că cere amânarea desbaterei pentru trei zile; ministriulu are dreptulu d'a nu răspunde la interpelări de cătu peste trei zile; atătu ministru Cultelor cătu ș'acelu-a alu lucrărilor Publice, au repetitu cererea d'a li s'accorda acele trei zile și prin urmare, gise, terminându d. Ion Ghica, nu nșelegu cumu s'a mai urmatu desbaterea și se facu propuneru. Atuncu d. Cogălnicianu ș'a retrasu propunerea și desbaterea s'a amănatu pentru ședința de luni.

Acastă rectificare făcându-ne a reveni asupra incidintelu de eri, nu l'u putem închide aci, fără gice și noi câte-va cuvinte.

D. Eraclide întrebă pe ministru de este adevăratu că pensionatul de călugărie din Iași, precum și celu din Bucuresci, n'au voit a per-

mite a se preda în pensionatu pentru fetele ortodoxe, religiunea romană?

D. Ministru răspunde că este adevăratu, daru că peste trei zile va aduce uă lege în privința instruciunilor publice, în care se regulază ș'acastă cestiune. Și duă dată, în locu d'a trece la ordinea zilei, patru cinc deputați ceru cuvântulu cu furia și d. Cogălnicianu, coprinsu duă dată de flacăra cea sacră a religiunii s'aprinde și, roșiu ca para foculu, dechiară că n'ascăptă proiectulu de lege anuciatu, că nu este trebuința de lege, și face uă propunere urgentă prin care se pare că ar voi se scape religiunea dominante de sugrumarea ce l'facu călugărișele și ministriulu Cultelor. Întrebăm la rëndulu nostru, pe d. Cogălnicianu, cumu se face că dacă nu este trebuința de lege, Constituțiunea prescrie la Art. 23 că „uă lege speciale va determina totu ce privește instruciunea publică“? Întrebăm pe d. Cogălnicianu pentru ce n'a voit s'ascepte doue s'eu trei zile, spre a vedu dacă proiectulu ce va aduce ministriulu, dă deplină îndestulare dreptu cererii ce făcuse interelatoarele? Și dacă d. Cogălnicianu crede, pe duă parte că nu este trebuința d'uă lege, eru pe d'alta c'ar fi unu periclu d'a accepta chiaru cele trei zile ce ceruse ministru cumu se face că n'a datu domnia-sea acea sacră și urgente satisfacere religiunii ortodoxe? Cum se face c'atuncu cându era omnipotent, cându decreta legi, și ce legi! d'acele ce în totă lumea numai puterea legiutore cutază a le face, domnia-sea a lăsatu ca pensionatul călugărișelor catolice din Bucuresci se fiă ușiă închisă protulu ortodoxu? Cumu se face c'acumu numai l'a coprinsu entusiasmulu religiosu și simțimintele de dreptate, și l'au coprinsu pîn' a face sese siliască a redica incidintele la uă cestiune politică și religioasă, forte serioasă și forte urgente?

Precumu în tôte primă-verile suncul vieșei se pune în mișcare și ncepe regulata sea producere, totu astu-felu, regulatu în fiă-care primă-veră, Occidentele este îngrijitu de frământarea ce se simpte în Oriente.

Așu fi voit se răspund cu sângele meu la prima scrisore a Marlanei; ea nu mi vorbia de întorcere, daru se simția misericordia, pietatea ei pentru copila sea culpabilă, totu iubită și deja ertată. Recitiamu această scrisore udându-o cu lacrimi, spre a-mi mai reintări căința.

În monăstire nu urmamu regula. Intre oficiu, străbăteamu cu pași rari întinsa împrejurime, s'eu stam închișă în chiliu mea. Întrunu locu ca și întraltulu, suptu arbori ca și între ziduri, imaginea celui de care fugiamu mă totu urmăria. Nu puteam scăpa de densa; căci căutându cumu acestu fatalu amoru se născuse, se mărișe și mă coprinsese, încercându de a mă lecu de densusu, totu elu mi implea singurătatea.

Luile treceau, căgându cu încetulu în recea lor monotonie. După unu anu, oboșită de intristare, speram că sunte tânăduiță; daru de-uă-dată, unu sunetu de orgă, uă frasă dintruă carte sântă, unu efectu de lumină, uă oră de s'era, unu visu. Suvenirile mele redescăptate mă încongurau de uadată ca unu noru de fantasma desolate, și durerea mea se ivea ăra. Unu alu douilea anu încă, și gemenetulu adormi; ce-va severu și înghietatu mi linisci suferința; ne-

greșitu otărira de a mă călugeri, cu totu jurământulu meu, cându voiu ajuge la majorat, mă linisci pučinu câte pučinu; uă certitudine de viitoru, ori cătu ar fi de aspră, odihnesce sufletulu. Me pregătuam de mai înainte le acesta, găsindu caritatea fortificătoare, îngrijindu de bolnavi, petrecându nopțile în rugăciune, îngropându morții, acestu scăpațu de vieță, pe care-i găsiam fericit și alu căroru repausu flu invidiamu.

Intruă dimineță, superioara imi dete uă scrisore; acesta era totu deuna uă mare s'guduire pentru mine. Era de la Mariana, ea-mi scria. „Dragă copilă, am trebuință de tine, vino, sunt forte bolnavă. . . . vino se-mi ajuță a mă însenătoșia s'eu a te părăsi; pleacă îndată, te rog, l'i ordonă.“

După doue ore, insoțită de uă femeia de serviciu, eram pe drumu, rugându pe Dumneșeu cu căldură pentru acea-a pe care o iubiamu mai multu de cătu pe mine. Grație cerulu, nu mă gândiam de cătu la suferința și la bunătatea ei.

Precipitațiunea mea mă facu se sosescu mai înainte decâtu eramu așteptată. Întrându în camera scumpei femei, deschisei ușiă fără șgomotu. Femeia ce uă păzia mi facu semn că dormea. Șeguiu la căpăteielu ei

sulele Ionice, fiindu de unu milion trei sute de mi de locuitori, numărulu emigraților ecivalază la a două-decea parte aprăpe: sarcina cu atătu mai grea cu cătu se compune mai exclusivamente de femei, de copii și de infirmu. Atâte gurii de hrănit!

Nu se pôte atribui unei simple grôze acastă miscare de emigrare, care nu pare a fi ajunsu în momentul d'a se opri. Familiile creteze se totu imbarcă și urmăză d'a sosi cu sutele pe vase grece s'eu străine, cari le depun s'eu la Syra, s'eu la Pireu. De la Pireu sunt îndreptate spre provincie; ele pleacă, femei și copii, grămădiți în nisce miserabile căruțe cu nisce micu pachete cari conțin vestimintele lor și pucinele obiecte mănunte ce le-a permisu a lua cu dînșii plecarea lor precipitată. Copii pörtă costumul grecescu; femeiele se deosebesc prin fularul ce acopere uă parte din facia lor și după largu șalvaru ce pörtă în locu de fustă. Sunt pucinu numeroși omenii validii; cea mai mare parte rămănu în Creta, s'eu se rentorcă după ce au însocitu pe familia lor.

Comunele și guvernulu grecescu contribuiescu pentru a da refugiilor hrană și vestiminte. Ajutorurile sunt împărțite de diferite comitate, cari funcționază cu multă activitate la Atena. Se dă adăpostu refugiilor pe dată ce sosesc s'eu în casele împrumutate de bogăți particulari, s'eu pe la țeranii cari primescu ca pe nisce ospii. În îngrijirile ce li se dau, avântulu e datu mai cu s'eu de clasele serace; prin sate, locuitorii cari de cari voiescu a'i ospeta. Unu batelulu încărcatu cu refugiți ce erau trimiși la Corfu se opri la Zante; locuitorii se opuseră la conducerea lor mai departe, și sunt silii se remăie. Bogății în micu număr, cari ar fi refusat bucuos de a concura la sacrificie, sunt silii a cede la strigătele poporulu. Ori-cine sosesc din Grecia la poporațiunile grece cari reșed în părțile cele mai depărtate ale imperiulu turcu, este așediat de cestiuni asupra Cretezilor. Cătu despre coloniile grece, stabilite în piecele de

acceptându prima ei privire, Auindu-o mișcându-se, mă plecau so vedu printe perdele. Vederea ei mă mișcă pînă în fundulu sufletulu; era atătu de schimbata și atătu semăna cu mama mea!

— Cine e acolo? gise ea.

— Mă retrăseu înapoi.

— Luisa e't urmă dulcea voce.

— Da, scumpu Marianu!

O îmbrăcișalu de mai multe ori, ne putându-mă satura de fericirea d'a o simți în braciile mele.

— Cerulu se te bine-cuvinteze, flica mea! vei remănea cu mine pînă la sfirșit. . . . Pe urmă adoaă: Pôte mă voiu însenătoși!

— Vieța mea pentru densa! strigai către Dumneșeu din fundulu animei mele.

— Și cu ce sinceritate făcui această rugăciune!

O oprii de a vorbi, închisei perdelele ca se-i arangiez camera fără șgomotu; daru ea le redeschise, și o v'eu că mă urmăresce cu uă privire de satisfacțiune. Cătu o iubiamu și surisulu meu, cându mă reintorsei lângă densa, cătu trebuia se fiă mai elocinte de cătu ori ce vorbăomieniască!

— Spusu-ți-au că Danielu lipsesc? mă întrebă ea cu înțială. . . . Elu s'a dus se

comerciulu din Europa, se scie că ele au datu, că dau încă cu abundință.

Se c'ulează că în acestu momentu înțrefinerea refugiilor costă Greciei optu sute de mi de drahme pe lună. Daru, cumu se scie, țera este forte seracă, și arderea patrioșă a locuitorilor pentru a ușiura aceste miserie nu va putea ajunge multu timp. Așia daru cându Grecii ceru unu grabnicu desnodământu alu cestiunilor Creteze, nu este numai dintrunu generosu simțimentu de umanitate, nici, cumu s'a d'is dintruă orgolioasă ambițiune: este necesitatea cea mai neapărată și cea mai asolută.

Se nu uităm că venitul totale alu Greciei libere este numai de vre 17 milioane de franci; cheltuindu dar numai pentru hrană emigraților 800 mi drachme pe lună. Elada liberă cheltuesce jumetate din venitul ei anual numai pentru hrana lor.

Uă asemene stare de lucruri se pôte vindeca prin note diplomatice? Nu. Mai pôte dăinu? Nu. Cu cătu daru eroismul este mai mare cu atătu și periclu este mare și d'acea-a puterile Occidentale sunt datore se proclame independința Cretei dacă voiescu în adevăru se mănția, pentru cătu-va timpu celu pucinu, pacea în Oriente.

Trămășii guvernulu romanu la Petersburg, au fostu primiți în audință de Majestatea Sea Imperatorele Rusiei. La retragerea trămășilor, Majestatea Sea a bine-voitu a' asigura de sentimentele Sele de amiciță pentru Domnitoriulu Românii și de dispozițiunile Sele bine-voitore pentru Statulu Român.

(Monitorulu).

Citim în diariulu franceșu *International*. Se confirmă, cu tôte contradicțiile anteriore, că Franția și cu Austria stăruescu în cugelarea d'a acredita unu însărcinat cu a faceți pe lângă Principele Carolu de România.

Se gice că boiariu nu paru pre partizani ai Principulu Carolu: li se impută nisee șgomote de intrigi rusesci cari au fostu puse în circulațiune. Rusia se apără d'a fi avutu vre uă dată intențiunea d'a provoca uă mișcare în Principate.

JURIDIȚIUNEA CONSULARA

IN

ROMANIA.)

CRIMELE ȘI DELICTELE.

In virtutea dreptulu Convenționale esistendu între Turcia și cele-lalte puteri Străine

1) A vedea No. de la 15, 16 și 17 Fevruariu.

aducă pe unu doctoru mare ce a făcutu cure minunate. Betrănilu meu medicu numai scia ce se-mi dea. Scumpul Daniel face ce pôte ca se mă scape.

— Și vei fi scăpată, dragă mătușică! strigai eu.

— Pentru că o dorescu această s'o sperăm! gise ea cu unu suris. Da, o dorescu sinceru, și acesta mă susșine. Ori și cumu, făcă-se voia lui Dumneșeu!

Diua trecu fără a mă putea satura ascultându-o, privindu-o, servindu-o. La celu mai micu suspin s'eu mișcare, eramu lângă densa. Chiaru de a două zi de dimineță, mă dusei se devastezu grădina, alegendu florile fără profum, și nisce mari buchete dedură unu aeru de serbare camerii sale. Eu sciamu se vorbescu fără a o oboși, gliceamu cea-a ce putea s'o distragă, imi părea că nu o părăsiseu nici uă dată, și că presința mea era se-i generescă bola. S'era somnulu ei liniscitu incurgiă speranța mea; ascultam respirațiunea sea și mă rugam celui ce are pietate de suferinți și intrisieri.

Goniseu cu statornicie din mintea mea totu ce-mi putea readuce aminte trecutul daru în umbră și în tăcere, imi întrebam conștiința și curagiulu. Peste curându, mân

FOITIA ROMANULUI.

LUIA. 1)

Cându imi veniu în cunoștință, se lumina de ziua; mă sculaiu fără a privi nici ce se petrecea în mine nici în prejurulu meu; o șpaimă vagă mă coprinsese și mă împingea ca prin instinctu la plecare; mă coboriiu. În momentul de a părăsi pentru totu d'rauna această locuință în care trăiau scumpele obiecte ale tandreței mele, rostiiu uă scurtă și călduroasă rugăciune, pe urmă, stăbătendu cu pași mari parculu, găsiiu trăsura care mă ascepa și mă dușe departe, de totu ce iubiam în lume.

Cându mă găsiu în locurile unde trăisem nepăsătoare și liniscită, înțelisei schimbarea ce se făcuse în sufletulu meu. Starea de amorțire în care căgiiu ar fi pututu se-mana cu repausulu, dacă în fondu n'ășu fi simțitu desperarea nescându în anima mea. Precum uă bolnavă condamnată la morte își întorce cugetările se de la vieță, astu-felu întorceam eu pale mele de la sine-mi și de la trecutu.

(1) A vedu No. de la 3—4, 5—6 7 și 9 12—13—15 și 16 Fevruariu.

ne se vorbește ca „nici un supus străin „se nu fiă cercetat fără intervenirea con- sulatului de care depinde, afară numai de „casul de flagrantă delictă, sau dacă cer- „cetarea se face într-ua localitate unde nu „există autoritate consulară, eră în acestă „din urmă casă autoritatea locală se face „cunoscută, imediată arestarea celui mai a- „prupe oficiu consulară.”

„Luarea pieselor de convicțiune și al- „toră obiecte se se face cu participarea de- „legatului consulară. Oficiarii consulari se „aibă liberă intrare la supușii lor, arestați „suptă prevențiunea de crimă.”

„Nici un supus străin se nu pōta fi „indatorat la interogatori de autoritățile „locale de cătă în presința delegatului con- „sulară.”

„Sentința condamnățiunei unui supus străin, „pronunțată de un tribunal local, se fiă „predată Consulatului împreună cu condan- „natul pentru ași primi pedepsă în țerra „lui.”

„Nici un supus străin se nu pōta fi „espulsat fără uă înțelegere prealabilă cu „consulatului său.”

„Autoritatea locală se nu pōta intra în „domiciliul unui supus străin fără inter- „venirea Consulatului.”

„Crimele și delictete comise de supușii „străini între dînșii se aparțină exclusiv „juridicțiunei consulară și se fiă judecate de „autoritatea consulară a reclamantului.”

„Aceste pretențiuni, și mai cu semă cele „patru din urmă, sūnt de natură a nega su- „veranitatea României. Suveranitatea unui Stat „reșede și în dreptul de a veghia la con- „servarea sa. Cum dar pūtea ajunge la a- „cestă scop, a se conserva și a se mențea „de-ă în senul său se află omeni cari pōtă „călca legile se și turbură liniștea sa?”

„Estradițiunea dară a unui criminal pōtă „delicete comise în țerra, nu pōte fi acor- „dată pentru că ea implică uă călcare a ju- „ridicțiunei țerrei, ea dovedește uă încredere ce „nu merită tribunalele locale.

„Cătră acestea este un principiu de drept „teritorial, consacrat de tōte legislațiunile „teritorilor civilisate că legile de poliției și „de siguranță obligă pe tōți cari locuescū ter- „ritoriul.”

„Din acestă principiu rezultă că legile pe- „nale trebuie a se întinde fără nici uă excep- „țiune asupra tuturor persōnelor cari se află „pe teritori și că prin urmare străinii, ca „și indigenii, sūnt supuși aplicării lor.”

„Sūnt legi fără cari un Stat nu pōte „exista”, a dîșu Portalis, oratorele guvernului „francesū, cu ocaziunea discutiunii art. 3 din „codul francesū „aceste legi sūnt tōte a- „cele cari manțin poliția Statului și care „veghează la siguranța sea. Declarăm că le- „gile de acestă importanță obligă fără deo- „sebie pe tōți cari locuescū teritoriul. Nu „pōte existe în acestă privință nici uă deo- „sebie între cetățianii și străinii.”

„Autonomia României este recunoscută „în virtutea acestei imuniții. Ea și a „dată uă legislațiune nouă în care a con- „sacrată principiu de drept teritoriale și nu „pūtea face altu-felū petru că acestă drept „este basat pe ordine și pe justiție chiar. Ori- „ce Stat are dreptul de a judeca acte- „le cari interesă ordinea sociale, a pedepsi „pe culpabili cu propriile se legi ori-care

ar fi naționalitatea criminalului, și a da so- cietății lesată satisfacțiunea cuvenită.

SUCCESIUNILE.

„In casu de decesu al unu supus străin, „se cere ca autoritatea consulară se iē tōte „mēsurile conservatori prescise de legile țer- „rii se și se procedă la administrarea și li- „cidarea succesiunei fără ingerința autorității „locale.

„Acestă cerere nu pōte fi admisibilă.

„Intradeverū unu supus străin, mortū în „țerra, are după tōte probabilitățile, angagia- „mente contractate cu indigenii, autoritățile „locale, dară uă dreptul și datorita de a par- „ticipa la tōte operațiunile conservatori rela- „tive la succesiune.

„După îndeplinirea acestei formalități, de „natură a asigura drepturile eventuale ale in- „digenilor și după ce se va constata că nu „sūnt interese indigene angagate în succesi- „une, averea se pōte lăsa în dispozițiunea Con- „sulatului respectiv, care este singurū com- „petente, conformū principiilor generali ale „dreptului gintelorū, respectate pretutindē, „a gera averea mortului supus străin, a „numi tutori, curatori, șcl.

FALIMENTELE.

„In casu de faliment al unu supus „străin se refușă de a se recunoște tribu- „nalelor române dreptul de a regula fal- „imentul.

„Uă asemenea pretențiune este de natură a „invalida principiu consacrat de legislați- „unea română precum și de tōte legislați- „unile teritorilor civilisate, că tōți locuitorii, fără „deosebire de naționalitate, tūnt supuși „juridicțiunei locale.

„A admite uă procedură contrariă ar fi a sta- „bili unu privilegiu contra indigenilor, con- „tra guvernul chiar, efectul ar fi diame- „tralmente contrariū măninerii bunei armonii „între Români și străini, ar fi vătămătorū „comerciului și creditului și de natură a esp- „une pe străini se suferă cei d'antētū în inte- „resele lor pentru că nu s'ar mai bucura de „nici uă încredere din partea indigenilor, cānd „acești din urmă s'ar încredința că legea ro- „mână nu pōte protege interesele lor ap- „gagate în comerțurile lor cu străinii.

„Judecatori naturali ai unui Român sūnt „tribunalele regulate ale țerii și falitul străin „esersandū comerțului și stabilindū stabilimen- „tul se pe teritoriul român, interesaii „români reclamă cu dreptū cuvētū protec- „țiunea legilor lor și unu guvern demn „și național al unu Stat suveran nu pōte „trāmite înaintea unu tribunali străin.

LITIGIURILE CIVILE ȘI COMERCIALE.

„In privința acestorū litigiuri între supușii „aceluia-și consulatū, seū între supuși a dou „deosebite consulate, se revendică juridicți- „unea consulatelor, lāsandū autorității locale „judecarea contestațiunilor între indigeni și „străini.

„Cu tōte acestea, pentru celū din urmă casu- „se învōcă juridicțiunea consulară și se cere „ca actele judiciare adresate supușilor străini „se fiă comunicate prin canalul protecțiunei „lor, eră la aparițiunea înaintea autorită- „ților locale, străini, se fiă asistați de unu „delegatū consularū.

„Exclusiva juridicțiunei a consulatelor asu- „pra litigiurilor între supuși străini nu pre- „sintă, credemū, nici uă dificultate. Nu pōte „fi înșă totū astu-felū în ceea ce privesce pre- „darea actelor prin canalul Consulatului și „asistința supușilor străini de delegatū con- „sularū.

„Intradeverū, dacă uadată se recunoște au- „torităților locale dreptul de a judeca, apoi, „ele nu pot devia de la procedura stabilită de „legislațiunea țerii, fără a asuma asupra-le res- „ponsabilitatea violării legii, și astu-felū a se „face pasibile de penalitatea meritată.

„Pe lângă acestea, pretențiunea în cestiune „nu pōte avea nici unu avantajū pentru su- „pușii lor respectivi, după cumū înșă-și dd. „consulū, sūntemū securi, o potū declara.

PATENTELE.

„In virtutea unu dreptū ce ar existe în „favōrea supușilor străini domiciliati în Tur- „cia, se învōcă clausele capitulațiunilor pen- „tru apărarea supușilor străini, comercianți „en gros, de plata patentei.

„Admițendū chiarū aplicarea capitulațiuni- „lor străine în România, unu esamenū scr- „pulos al acestorū acte va dovedi că în- „trinsele nu existe nici unu beneficiū de a- „cestă natură în privința comercianților cu „ridicata.

„Prin dișele acte se stipulēză că supușii „străini, aginții consulari și dragomanii sūnt „apărăți de impositete numite Kharatch (capi- „tație) casabié (taxă ordinariă) tchaelif-ourfé „(imposite arbitrare) cari tōte sūnt contribu- „țiuni personali, eră nici de cumū imposite „asupra patentelor, aceste din urmă ne lo- „vindū persona, ci comerțului; precumū im- „positul fonciarū lovesce proprietatea.

„Lāsandū la uă parte ipotesa aplicării ca- „pitulațiunilor străine în România, care nu „pōte fi admisibilă în presința imunităților „și privilegiurilor ab-antiquo ale Românilor, „garantate prin tratatul și Convențiunea de „la Paris, vomū face întrebare dacă este just „și demnū pentru unu guvern că se creeze „supușilor sei, în propria lorū țeră, uă po- „zițiune inferoră de aceea a străinilor și a „face astu-felū concurența imposibile între „comercianții români și străini.

„In sprijinul pretențiunilor de apărare ale „comercianților străini cu ridicata de plata „patentei, în lipsă de alte considerante ce arū „fi pututū milita în favōrea lorū, se învōcă „dispozițiunile unu articlu din regulamentul „organicū care intradeverū apera pe com- „ercianții de dișă categoric de plata patentei.

„Ūtatū-se ore că dispozițiunile dișului ar- „ticlu, au fost abolite de repesitațiunea „Națională, în plenitudinea drepturilor sea, „prin uă lege generală asupra tuturor imposi-

telorū, votată sancționată și promulgată în anul 1862?

„Negreșitū că nu, și numai lipsa de alte „considerante, justifică egida sub care au voitū „a se pune comercianții străini.

ACTELE STĂRII CIVILE.

„Uă greșită interpretatiune a noulu codice „civile, precumū și esigințe de natură a pri- „va pe autoritățile locale de interesul ce are „societatea în regularea actelor stării civile, „a provocatū conflicte între autoritățile locali „și diferite consulate.

„Codul civilū și nici uă altă lege nu con- „ține vre uă dispozițiune relativă la actele „stării civile ale străinilor.

„Acestă cestiune remāne a se regula con- „formū principiilor generali ale dreptului și „prin urmare depinde în cea-a ce privesce „forma esternă, de legile țerii străinului în „considerațiunea Statului seū personale.

„In acceptarea abolițiunii definitivă a ju- „ridicțiunei consulare, guvernulū, echū fidelū „al Națiunei, se sitiesce necontentitū printr-ua „controversă stăruitoare, basată pe principiile „generali ale dreptului gintelorū, a îndu- „li dispozițiunile capitulațiunilor străine, în a- „plicarea lorū, și a le concilia, pe cătă se pōte, „cu instituțiunile țerii și cu spiritul de pro- „gres și de justiție pe care sūnt basate „legile române.

„Astă-și înșă este timpū a ne desface cu „totulū de clausele umilitore ale unorū ca- „pitulațiuni a cărora aplicare este de natură „a nega suveranitatea noastră.

„Sūntemū securi că înaltele Puteri garante „vorū fi cele d'antētie cari vorū recunoște „nu numai neutilitatea, dară încă și imposi- „bilitatea de a se perpetua uă asemenea stare „de lucruri, în facia pozițiunei actuale a „României. (sfârșitū). M. M.

1868, Ianuariū 18.

ADUNAREA SOCIETĂȚII TRANSILVANIA.

Procesul-verbale.

„Ședința II, Sămbătă 3 Februariū 1868, „la 7 ore sēra, în Sala Ateneului Românū.

„Președința d-lui A. Papiu Ilarian.

„Adunarea era destulū de numerosă; pu- „blicū forte distinsū. Președintele onorariū d. „Lupascu încă era de facia la acestă ședință.

„Se citește procesul verbale alū ședinței „trecute și se adoptă de adunare.

„D. Hăjdeu, membru alū comitetului, pō- „nunciă următorul discursū:

„Domnele mele și domni mei!

„Primindū din partea colegilor mei „însărcinarea de a fiue, cu ocaziunea „solemnității de astă-și, unu discursū, „m'am silitū de a alege uă tesă, care

se fiă într-ua legătură intimă cu în- suși scopul societății Transilvania. Mi-ar fi lesne, d-lorū, de a ve vorbi și eū despre uă mulțime de lucruri forte interesante din punctul de vedere abstractū alū sciinței seū alū literaturē; mi-ar fi lesne de a merge în urmele distinsilor oratorū, ce au ilustratū deja acestă catedră a Ateneului Românū, întretinēndu-vē la rōndulū meu, despre Gōthe și despre Mirabeau, despre lux, despre animalele domestice, despre mitologia indiană, despre poemele lui Ossian, darū atūnci d-vostră ați ave tōtū dreptul de a mē întreba: ce au a face tōte aceste cu caracterul propriū alū asociațiunei în numele căreia sūntemū întruniți aici?

„Așia dar, lāsandū la uă parte tōte „subiectete universale și cosmopolite, „bune pentru alte timpuri și pentru „uă altă speciă de adunări, eū mē „voitū mărgini, d-lorū, în discursulū „de facia, de a atinge pe scurtū, forte „pe scurtū, uă cestiune curatū ro- „mānescă, (aplaude) egalmente im- „portantă pentru tōte provinciile ro- „māne, și aaune, o se me încercū „a studia de împreună cu domniele- „voștre, acele mișloce seculare și pro- „vidințiale, prin cari străbunii și frații „nostrī au reușitū a conserva nati- „onalitatea lorū, atātū pe țermit Mării „Negre, precumū și la cele 2 creștete „opuse, la Carpați și la Balcani.

„Romānulū din Macedonia, Romā- „nulū de pe Dunărea și Romānulū „din Ardēlū, deși puși fiă-care într-ua „situațiune absolutamente diferită, to- „tuși au păstratū de uă potrivă, cu „aceasți persistință, cu acela-și focū, „limba, obiceiete, tradițiunile, carac- „terulū, fisionomia, într-unū cuvētū „tōte elementete, din complexulū că- „rora se formēză unu corpū com- „pactū, numitū naționalitate. A cer- „ceta principialele cause ale acestui „fenomenū, căci motivele cele secu- „dare și accesorie prin numerulū și „prin varietatea lorū scapă totū-dē-ua „din vederea istoricului, este materia „discursului meu de astă-și.

„La pōtele munților Balcani, „sistă unu poporū, pe care Bulgarii „îl strimptorēză pe de uă parte, Al- „banesii îl strēngū pe de alta, eră „Grecii îl rodū tocmai la animă „și totu-și, închisū la mișlocū în- „tre aceste trei nemuri atātū de „eterogene, elū a remasū pînă astăci „curatū românescū din tōte pūntete „de vedere.

„Modulū prin care acesti frați ai „nostrī, imprăsciați nu numai în Ma- „cedonia propriă dișă, ci încă și în E- „pirū, în Tesalia, în părțile Elladel, „at mănținutū totū fondulū și tōtū „forma naționalității romāne, ni se

negreșitū eramū se revēdū pe acela de cara fugisemū; ce era se simțū ore? Ce nedemnū slăbiciune opra deja bătăile inimii țeale? Nu puteamū ore, privindū pe aceea-a ce rapasa lângă mine, se-mi oprescū ori ce emoțiune? Dacă, cu tōți cei trei ani de luptū și de expiațiune, rana era încă simțibilă. Dulcea strângere a mării sale n'ar mi pūte h de ajuns ca se nu o mai simțū?

„Aidi, dormi în pace, scumpă și sântă femeie! Amū venitū aici numai pentru ține; elū pōte veni, voitū fi linișcitū și forte, gra- „ție bunetății tale.

„Și cu tōte acestea petre-amū ore între- „gi rugāndu-mē, indignāndu-mē temāndu-mē de sunetulū unei voci, de fulgerulū unei prime priviri, supārēndu-mē cu un felū de agitare care-mi ținea ochii deschisi și mē făcea se tresarū la celū mai micū șgometū. Către patru ore, teregimū că audū deschi- „gēndu-se portia. Intracelū momentū Mariana se întorsē în patu-i, eū nu mē mai gādeamū de cătū la densă; ea dormea. Sărutaiū in- „cetū marginea prostirei (cearsafū) se, pe „urmă adormiū lângă densă ca cumū m'ar fi bine-cuvēntatū.

„In luminațulū dișei, în momentulū în care „ea se descepla, recunoscutū pașii tutorelui

meū. Elū mē vēdū și se opri; eū trebuemū se fiū mai palidă decâtū densulū. Mariana se uita.

„Da, Luisa e, dișe ea, cu gravitate; d-ă-i „māna. Te ai întorsū singurū, Danielū? urmă „ea, pe cāndū uă roșetă fugitivă mi colora „obraji.

„Nu, doctorulū e aici, respuse sociulū „iei aplecāndu-se spre dișă, și sārutāndu-o.

„Am chiāmātū pe Luisa, urmă Mariana „cul unu sunetū de voce dulce și linișcitū, „ca se-ți ajute a mē lecu.

„Bine ai făcutū, sufletulū me iubitū!

„Și celū ce respundea nu-și ardica ochii „și urmă a privi pe bolnavă.

„Mediculū ne dete speranță; atūnci simții „că-mi vine unu curagiū fără margini și totū „ce nu era Mariana dispārū. Binele fu și „mai simțitorū în zilele următoare; nu o pā- „rāseamū nici unu minutū, și mām-amū chiarū „lângă patulū ie. Cāndū sociulū seū era lângă „densă, citindū-i ce-va seū amuzāndu-o cu „povestile se, eū coseamū într-unū colū, „nici măcarū uă singură dată ochii lui nu „întēlniră pe ai mei. Dacă Mariana adonnea, „cu māna în māna sociului seū, elū remānea „nemiscatū privindū-o. Astu-felū, de la sosie- „rea mea, nici unu cuvētū, nici uă privire,

și cu tōte acestea veșusemū pînă la ce gradū era de schimbatū. Pērulū lui cārūnise, trās- „seturile se se slăbise, darū totū avea acea „nobletă de expresiune care nesocotesce anii... „Ne-ar fi luatū cine-va de străini unulū de „altulū.

„Reserva mea cea mare, ca și recela un- „chiului meu, trenea se pară prē ciudate „Marianei. Une ori o surprindeamū esaminān- „du-ne unulū după altulū, cu unu aerū a- „tentivū; acestă esaminare me turbura pînă „în fundulū ānimei, darū la prima mângāiere „unū bine-voitorū surisū mē reasigura.

„Intr-ua di eramū singure amēndouē. Ii „așegāsemū capulū mai comodū pe pernă, și „stamū ca și altă dată rezematū pe patulū ei; „după o tăcere, ea mi dișe:

„Veghiările te obosescū, darū se va „sfirși în curāndū.

„Nu vorbi astu-felū, dragă mātūșică; „eū amū speranță mare, ai și d-ta curagiū.

„Tu mai iubitū totū deuna... nu „m'am îndoitū nici uă dată de acestă... „dișe ea încetū. De aceea, după ce m'am „gānditū multū, te am chiāmātū lângă mine „... Amū statū la îndouială, căci am su- „feritū forte multū.

„Ce voia ore se dișe? Și ce turburare mi „causāu vorbele se!

„E prē tristū a muri la vērsta mea.... „Tu plāngi... darū după prima sfāșiere „te vei consola pucimū câte pucine de pe- „derea mea. Te vei reîntorče la viețā... „tu esci așa de jună... pōte se sperī!

„Vocea ei aveā uă americanie care mē do- „bora și me umplea de spaimă și de durere. „Nu protestamū... nu o puteamū face „se citēscă în ānima mea... Acestă mi „era pedepsă; de aceea-a tăceamū fără a dișe „unū cuvētū.

„Am fostū pentru ține ca mamă... „Darū și tu mi ai plătītū, îndestulū grijile „mele. Dumneșeu se ne ierte și se te bine- „cuvēnteze? adăgă ea cu unu tonū mai dulce.

„Ea mi apărea ca unu judecatorū bunū, „darū teribile; imi împreunaiū mānele...

„Ochii sei, plini de uă maiestate angelicā se „opriră asupra-mi.

„Consolā-te, dișe ea, Dumneșeu are milă „de cei ce suferū, și sūntū animai de bun- „voință; eū ține în mānă ānimele noastre, și

„Ea părea că se rogă, pe urmă întorcēndu- „se din puou către mine.

„Copila mea, trebug se țerū bolnavilor; „ei au vise, amēgeli de slăbiciune, regrete,

„Māne voitū fi mai bine și vomū reîncepe, a „spera.

„A doua di, era mai reū. Din di în di te- „merile nostre crescură; cu cătū ea slăbea „mai multū, cu atātū curagiulū și dulceța ei „cresceat. Ea consola pe sociulū seū pātursū „de durere; ea gāsea cuvēnte care remānū „neutate, Sursuri, care la murginū, supū uă „ultima mângāiere.

„Intr-ua noptē, uă noptē nēgră, veșitū că „mōrtea se apropia, fāră suferințe, darū in- „flexibilă. Se aușia resulfarea precipitată a „bolnavei. Unchiulū meu și cu mine stamū „în genuchi la capēțelulū iei, afundaiū într-ua „durere mută și adencă. Mariana eșī din tē „mōrțirea iei; ea se miscă murmurāndū:

„Daniel! Daniel! aicea esci?... Luisa, „unde esci tu? dișe ea.

„Veğdu-ne, ea se mai linișcī și dișe:

„Deschideți perdelle... pica se vē „veğū în lumină?... Ancă uă dată! me „ajutați se morū... și din tē pūlămeșcu. De „niel!

„Iertare, iertare! striga elū prosternatū.

„Fii bine-cuvēntatū, murmurā murindā, „și tu asemenea!... ficia mea!... Pentru „sinceritatea ānimilorū vōstre... strāngēl-mi „mānele... Luisa!... se fiă elū fericitū!

„Și într-unū ultimū murmurū:

„Pentru ține... și tu, prin ține... „voiescū acestă.

„Acestea fură ultimele ei cuvēnte... Uă „ierțare suprēmă înainte de a merge în ceruri. „(Sfârșitū). A. Gennevray

pare la prima vedere a fi nu numai un lucru extraordinar, ci chiar un miracol.

In adevăr, d-lor, sunt peste cinci secole de când Românii de peste Dunăre a pierdut cu desăvârșire ori-ce umbră de independență națională, ori-ce vestigie de libertate sociale, ori-ce suvenir de existență politică. Slavii nescali ai Turcului și slavii eclesiastici ai propagandei grece, ei au purtat și poartă încă pînă în momentul de față jugul unei robii îndouite.

Acesta nu este totul. Unu popor subjugat se apară câte udată contra asimilațiunii străine prin arma literaturii naționale. Astu-fel, de exemplu, Boemii nu s'au germanizat cu totul, numai din cauza avuției monumentelor literare. Ei bine! Românii de peste Dunăre nu aveau nici măcar acestu singuru refugiu contra influențelor din afară. Lipsiți de ori-ce literatură, lipsiți de școle, lipsiți chiar de alfabet, ei erau siliți a primi orbesce cultura fanariotă, a căreia primă dogmă a fost totu-de-una rușineză-te de a fi Românii!

Nici acesta, d-lor, nu este încă totu. Grămădiți pe la strîmptore în munții lor, supuși unei clime aspre și cultivând unu pământu ingratu, Românii de peste Dunăre adese-ori părăsescu culbulu strămoșesc, caută unu norocū mai bunu sub cerulū țeriloru depărtate, se aședă în orașiele cele comerciale ale Europei, la Viena, la Triest, la Pesta, la Marsilia, la Venezia; și apoi, asicurându-și printr'unu negoțu onestū, uă stărică independențe, se întorc în patriă, aducendū înapoi aceiași animă românească, dar totu de udată uă limbă mai stricată, moravuri mai exotice, simpatie mai străine...

Precum vedeți, d-lor, sclăvia politică și spiritală, absința de ori-ce literatură, și obiceiul emigrațiunilor arū fi trebuitu se concurgă într'unu modu puternicu a desnaționalisa cu desăvârșire miculū pumnū de Români de peste Dunăre, separați prin munți, prin fluvie și prin ginți barbare de cătră frații lor din Moldova, din Țera Românească și din Ardélū.

Și cu tôte aste, ei nu și-au pierdut naționalitatea! Angerulū păzitorū alu Românismulū transdanubianū a fostu femeia.

In călătoria sea la Români din Macedonia, d-nu Bolintinianu dice: „Femeiele singure țin la națiunea lor. Dacă vrădată acestu poporū va scăpa de a fi crotopitū, va avē uă limbă cultivată, uă literatură, uă istoriă, unu nume în sfîrșitū, elū va fi datorū acesta numai femeilorū Române.“ Încă pe la începutulū secolulū presinte, călătorulū anglesū Martin Leake, carele cunoscuse de aproape pe frații nostri de peste Dunăre, a făcutu deja aceiași observațiune. „Cele mai multe femeie, — dice elū, — nu înțelegū nici uă altă limbă afară de cea românească, pe când toți bărbații vorbescu grecesce.“ Se-mi mai permiteți, d-lor, de a vē cita unu exemplu isolatū, care va servi a completa constatările lui Martin Leake și ale d-lui Bolintinianu. Se ședă, că celebrulū Colletis, celū mare mare diplomatū alu Eladei moderne în urma renascerelū din 1821, era Românū din Macedonia. Crescutū printre Greci și adjunsū în nouulū lorū regatū la una din pozițiunile cele mai nalte, elū nu se șia de ași da în fația lumel aerulū unu Elin. Insa Colletis ținea la densulū o soră, care nu șia uă bōbă grecesce. Astu-felū se întempla adesea uă acea soră intra în camera ministrulū, tocmă atunci cāndū elū vorbia cui-va despre patriă-lui Pericle și a lui Epaminonda, și inter-

rumpendū-lū de uă dată prin uă întrebare, „flū silia aī respunde românește. Coll tis a remasū Românū pînă la mōrte numai din cauza suzorei sele (aplause prelungite).“

Se fi fostu ore totu femeia instrumentulū salvarei naționalității române în Moldova și în țera Românească? Nu, d-lor. Imi pare reū de acēstă pucină curtenia pentru sexulū frumosū din România Dunăriană, dēră a levērulū mai presus de tōte! Amū avutū și noi femeii mari, femeii ilustre, femeii eroice, ca mama lui Ștefanū celū Mare, ca domnița Florica a lui Mihaiū Vitezulū, ca dōmna Roxandra a Lăpușnianulū, ca dōmna Chișna a lui Mircea Vodă și mai multe altele, între cari ar fi uă crimă din parte-ne de a nu menționa pe acea Aneta Ipătesca, care, într'armatū cu două pistole, încurajă la 1848 poporulū bucureșianū la apărarea libertăților democratice, (aplause entusiaste) dēră tōte aceste virtuți individuali, ori cātū de sublime, totu-și nu puteau avē decātū numai influința restrînsă și momentană a unorū escepiunū.

Mi se va spune, pōte, că independența politică a fostu mântuirea naționalității române pe țerimī Dunării. Da; însă cumū ore unu poporū, atātū de micū, a fostu în stare de a se mănținē atātū de liberū în miđloculū atōtorū loviri din atātă părți, în cursu de atāția seclū? „Mi veți spune, d-lor, că acesta se esplică prin vitejia străbunilorū nostri? prin minunile Tepeșilorū, Mirșilorū, Ștefanilorū, Rareșilorū, Michailorū? ... Soluțiunea ni se pare a fi cu totulū ilusoriă. Au fostu alte popore totu atātū de brave ca și Românii, avēndū în fruntea lorū pe nisece principī totu atātū de eroici, mai bucurāndu-se pe d'asupra de fortificațiunile naturali cele mai neabordabilī, și totu-și vitejia cea mai supra-umană n'a pututū asigura independența lorū politică. Albania sub Scanderbeg, este în acēstă privință proba cea mai apropiată de situațiunea istorică a României Dunăriană. Astu-felū, nu este de ajunsū de a dice, că naționalitatea noastră de aicea, s'a conservatū mulțămītă independenței politice, ci trebuie se căutāmū însă-și originea rațională a acēstei independențe, și numai atunci vomū pute cōnocōse adevērata causă, pentru ce eū și d-vōstră, d-lor, suntemū Români pînă astă-đi.

Posițiunea geografică, etă chieia enigmei. Sub acestū cuvēntū eū nu înțelegū munții, pescerile, pădurile, fluviele, pustietățile, și tōte cele-l-alte unelte strategice naturali, cari potū procura unu poporū uă scōpare trecōtore într'unu resbelū, dară nu vorū fi nici uadatā în stare de a garanta în perpetuitate independența politică a unei țeri. Posițiunea geografică a României dunărene, vrē se đică locșiorulū seū la miđlocū între trei imperie mari, puternice și rivale: d'antētū Polonia, Ungaria și Turcia; apoi, prin scimbarea numelorū, Turcia, Austria și Rusia; dară în ori ce castu totu dēuna tref, nici mai multū nici mai pucinū, ținēndū cātē-și trele ochii lorū așintaiți asupra țerisiorelū noastre, rîynindū cu lăcomie cātē-și trele, și astu-felū împedicāndu-se fiă-care unulū pe altulū în realizarea visulū comunū. Provedința a mai voitū pe d'asupra, ca aceste trei puteri se nu se pōtă împēca nici uadatā în scopū de a împărți România dunăriană în mai multe bucăți, precumū Austria, Rusia și Prusia împărțirā în seculū trecutū regatulū polonū. Prima încercare în acestū sensu se făcuse încă în 1494, cāndū regele Ungariei și acelu altu Poloniei fînura conferința secretă la

Leutschow de unde se despărțirā noastră din Transilvania, resistāndū apoi în deșertū, căci fiă-care vrea la tōte loviri inamicilorū străini și se aibă totulū, și nici unulū nu se la tōte uneltrile trădătorilorū, fără mulțămia cu uă parte, fără a mai cari n'a fostu nici uadatā, nici uă vorbi că Turcia n'a fostu consultată. națiune, precumū n'a fostu nici uă. Apoi în timpū modernū, Austria datā nici unu corpū ori cātū de reuși a sustrage Bucovina și uă frumosū, fără ca se'lū fi defiguratū parte din Banatulū Craiovei, Rusia din cāndū în cāndū cātē uă bubă răpi Besarabia, darū totu-și însă-și Carța trebuie se fiă și de acumū ânima României dunărene remase înainte principala armă a Românieatinsă, mulțămītă eternele certe lorū din Ardélū. (aplause). In pri-internațional între cele trei colosuri vinū cāreia-sabia și pușca jōcā învecinate, cārora le plăcea de uă rolulū secundariū alu unu efectū potrivit gurile Dunării.

Așia dară, precumū femeia salvă naționalitatea Română din Macedonia, totu așia pozițiunea geografică ne servi dreptū scutū în Moldova și în Țera Românească. Străbunii nostri din timpū idolatriei, negreșitū că ar fi idealizatū aceste două mari conlusiuni istorice, dāndu-le locū în religiunea națională, prin edificarea unu templu în numele deulū Danubiu pe malurile Dunării și a unu altarū în onōrea zeiței Venus pe culmea Balcanilorū.

In Transilvania rolulū femeiei și alū pozițiunei geografice la jucatū Carța. Da, d-lor. Numai învățătura și sacerdoșii seī, sacerdoși în tōtă puterea cuvēntulū, căci în cea mai mare parte ei au fostu proști ai evangeliulū, au mântuitū naționalitatea noastră de peste Carpați. Pînă la secolulū XVI Românii din Ardélū, se bucurā și ei d'împreună cu Sașii, cu Secuții și Ungurii, de tōte drepturile civile și politice, în cātū nu este de mirare, că Românismulū a trăitū pînă atunci. De la secolulū XVI în josū se începură, crescēndū cu uă repeđiciune infernală, acele monstruoșe persecuțiuni judiciare, administrative, sociale, cari reduseră în fine, pe frații nostri din Transilvania la trepta legale de nisece dobitoce fără cuvēntū și fără voință, supuse biciulū unorū stepāni venetici. Naționalitatea română trebuia se pēră în Ardélū; trebuia se pēră precumū a peritū naționalitatea Lituană în Prusia; pusă de cătră cavalerii Teutonici, întocmai în acea-și situațiune curatū animale, în care legislațiunea maghiară a pusū pe Românii din Transilvania. Insa ochiulū lui D-deū veghia de susū asupra Daciei și Traianū, și tocmă atunci cānd prăpăstia desnaționalisării se deschisese amenințătoare sub picioarele Ardelenilorū, Provedința le șiopti în taină: „Învățați carte românească și fiți mântuiți!“ (aplause). De la 1560 se începe miscarea literară națională în Transilvania. Cele d'antētū cărți tipărite în limba română, au veđutū lumina la Brașiov și la Orestia, aproape cu unu seclū înainte de publicațiunile lui Mateiū Basarabă și ale lui Basiliū Lupulū în Moldova și Țera Românească. Estrema raritate actuale a Psaltirei Diaconulū Coresi, a Paliei lui Vlădica Tordasi și a celorlū-l-alte tipărituri române din seculū XVI, dovedesce mai bine de cātū ori ce altă considerațiune. că acele cărți au trecutū în mîl de mână, au vizitatū mîl de bordeie, și n'urma unei circulațiuni întinse, s'au usatū și au dispărutū ca acele monete ce nu se odihnescū nici uadatā în ladă.

De atunci încōce progresulū învățătorei în sensulū națională, nu s'a mai întrerupt unu singuru minutū în Transilvania, și ajunse în fine în seculū nostru la uă desvoltare atātū de fecundă în cātū frații Ardeleni revărsāndū în juru-le prisosulū abundenței, ne dētără chiar noue, pe Lazarū, pe Laurianū, pe Bărnăușulū, pe I. Maiorescu, pe Papiu... (vii aplause.)

Astu-felū, d-lor, Carța a fostu sublimulū instrumentū prin care provedința a perpetuatū naționalitatea

VI.
Adunarea decide ca d-nii secretari ai Adunării să bine-voinască, la casă de necesitate, a da concursulū d-lorū și cancelariei comitetului.

VII.
După acēsta, ședința se ridică la 9 1/2 ore, anunțându-se cea venitoare peste trei luni. Datū în București, 3 Februariu 1868, în sala Athenaeului Românū.

Președintele Societății, A. Papiu Ilarian.
Secretari, P. C. Cetățianu, M. Strajanu, G. Comsia.

INTERNE. Prin decretū cu data 12 Februariu, Colegiulū I-ū electoral pentru senatori din judecele Sucēva, Gorjiu, Bacău și Vasluiū suntū convocate pentru ziua de 14 Martiū viitorū, ca se aleggă pe senatorii ale cārōrū locuri s'au declaratū vacantī în Senatū.

Colegiile alū II-lea electorale pentru senatori din judecele Nēnau, Mehedinți, Bolgradū și Vasluiū suntū convocate în ziua de 16 Martiū viitorū și celū de Tutova la 18 Martiū, spre a îndeplini vacanșele declarate în Senatū.

Prin decretū cu data 12 Februariu curentū, suntū numite persoanele următoare:

D. Christea A. Nedecovici, ajutorū alu șefulū legiunilū II, în loculū d-lui Dimitrie Ghica, demisionatū și d. C. N. Popăștenu comandantū alu companiilū IV, din legiunea V, în loculū d-lui I. Poenaru, demisionatū.

D. Călin T. Ignatū, și Tănase Arghinescu, comandanți de companii în guarda din Braila, în loculū d-lorū Ștefan Panăitescu și Ștefan Iorgulescu, demisionați.

Prin decretū cu data 9 Februariu curentū, d. doctorū în medicină Michailū Popescu, se confirmă în postulū de medicū secundarū la secțiunea medicale din spitalulū centrale din Iași, în care a fostu chematū de epitropia spitalelorū St. Spiridon din Iași.

ERATA. În Românulū de Vineri 16 Februariu, s'a publicatū ședința a patra a consiliulū Comunalū, și din greșială s'a șisū: „Ședința IV, Mercuri 21 Ianuariu.“ cāndū trebuia a se dice: 24 Ianuariu.

ATENEULU ROMANU
Duminică 18 Februariu 1868.
SERATA
MUSICALA SI LITERARIA
în beneficiul societăților
DE INVEȚATURA
Partea I.

1. IMNULU ATENEULUI, cuvintele de d-nu V. A. U. MUSICA de d-nu Flehtenmaher.
 2. Scurtă convorbire Literară de domnu V. A. Urechia.
 3. Romanță nouă, cântată de d-na LUISA A. Urechia.
 4. BARBU LAUTARU, canțoneta de d-nu V. Alexandri, executată de d. M. MILLO.
 5. „Pînă cāndū FRATE ARDELENE?“ Romanță nouă, cuvintele de d-nu V. A. U. cântată de d-ra NINIZZA W. ALESANDRESCU.
 6. LUISA MILLER, romanță, cântată de d. Roseberg.
 7. LUNA DE MIERE, Romanță Franceză, cântată de dōmna L. A. Urechia.
 8. TROVATORE, romanță, cântată de d-nu Roseberg.
 9. „COPILA MOARTA“ musica de Donizetti, cântată de d-ra N. V. Alesandrescu.
- Piano va fi ținutū de d-nu Gargiulo, profesorele Conservatorulū.

Partea III.
NOAPTEA
UNEI STELLE
Comedie într'unu actū de la Teatru de Vaudeville.

Rolurile vorū fi jucate de d-nii M. Pascaly, St. Velescu și de d-na Mat. Pascaly.

Inceputulū la 8 ore sēra forte precisū.

Prețurile locurilor suntū: IN CERCU, 12 șfanți, loculū 1-ū 5 șfanți, loculū alū 2-le 2 șfanți. — Bilete de vēngare: La d. V. A. Urechia, la librăria Socec și 18 Fevr. la intrarea salet.

SE CERE cu chiriă de la Sf. Gheorghe 1868 înainte, uă casă avēndū șese odăi MARI pentru stepāni, odăi pentru slugi și atenanțe, tōte în bună stare și cuă pozițiune centrale. — Proprietarulū unei asemenea casă este rugatū a se adresa la domnu C. A. ROSETTI.

III.
La propunerea d-lui Corvinū, d. Gr. Dimitriade Studentū, se proclamă de membru alū Societății.

IV.
In virtutea art. 19 lit. c se proclamă de membri ai Adunării d-nii Șicu și St. Timolēnu.

V.
D. profesorū St. Michailescu raportorūlū comisiunei înserinate cu verificarea socotelelorū, dă citire raportulū comisiunei:

Domnilorū membri!
Subsemnații onorați cu încrederea d-v. fiindū aleși membri ai comisiunei pentru verificarea socotelelorū „Societății Transilvania“ din trimestrulū II, conformū art. 25 din statute, ne-amū întrunitū astă-đi la trei (3) Februarie și procedāndū la esaminarea comptabilității, cu onōre vē supunemū la cunoștința d-vōstră cele constatate.

- 1) De la membrii societății au intratū lei 15.457 p. 21
- 2) De la donatori a intratū „ 192 „ 30
- 3) Din vēngare de broșuri și bani primiți de la cons. județianū de Galați prin d-nu Lupașcu „ 4036 „
- 4) Procente de la bonulū de 5000 lei „ 125 „
- 5) Idem idem 11000 „ 220 „

lei 20031 p. 11
Din acēstă sumă s'a chieluitū după compturile din dosarie pe cari le-amū verificatū suma de lei 4863 par. 36, așia că scăgēndū chieluitiele din venitū găsimū că averea societății formată în trimestrulū II este: 15168 par. 1. Adăogāndū la acēsta averea societății din trimestrulū I, avemū în totalū suma de lei 27526 par. 7, și anume, în trei bonuri ale tesaurulū publicū:

- Bonulū I, No. 738, de lei 10.947 p. 7
 - „ II, No. 940, „ „ 5.125
 - „ III, No. 29, „ „ 11.220
- (Lei noii 4155, bani 55.)
Și în numerariū lei 234.

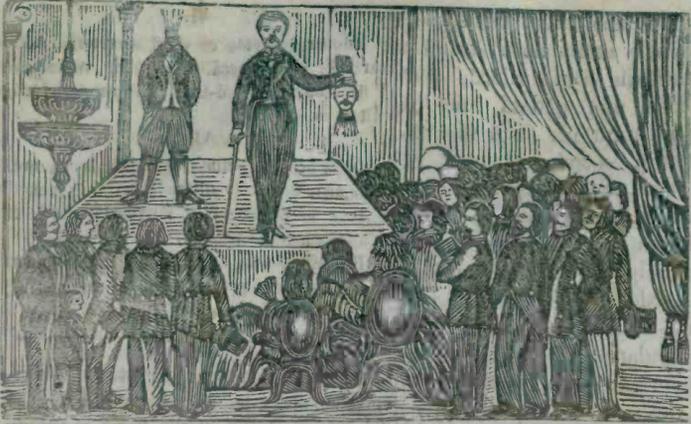
Se înțelege de sine, d-lor, că decă comisiunea a pututū termina uă lucrare atātū de delicată într'unu așia scurtū intervalū, acēsta a făcutu-o grația metodei sisteme de comptabilitate asupra căreia vamū da asemime detalieri decă d-vōstră nu le-ați cōnoșce din raportulū onor. comisiuni ce a precedatū.

Obsrvāndū rapiditatea cu care societatea pășase la realizarea scopulū seū, nu ne putemū opri de a aduce cele mai viue mulțămiri onor. D. președinte pentru deosebita îngrijire și esiremulū devotamentū cu care urmăresce pasū cu pasū tōte lucrările societății.

Nu vomū perde acēstă ocașiune, fără a vē relata d-lorū, acurateța cu care d-nu casierū și d-nii comptabilī își împlinescū misiunea d-nelorū, astu-felū că comisiunea a remasū încântată de tōte lucrările ceī privescū.

(Semnați) membrii comisiunei, G. Bursan Andreiū Adamescu, D. G. Muntēnu, Căpitan Horezianu, St. Michailescu prof.

Adunarea ascultă și aprolē raportulū între cele mai vii aplause, aretāndu-și prin acēsta mulțămirea sea pentru lucrarea onor. comisiuni.



TEATRU CEL MARE

DUMINICA 18 FEBRUAR 1868

Dupe cererea generală cea mai din urmă reprezentată de ADIO cu program cu totul nou...

OSĂNDIT LA MOARTE SAU TAAREA CAPULUI

escutată de d. Dr. SIGMUND EL. STEIN suraunită FERMECATORUL NORDULUI...

siei, Austriei, Prusiei, Bavariei, Turciei, Persiei, etc. etc. etc.

D. Sigmund Epstein va tăia capulul servitorului cu secura sa...

Societatea Dramatică Română J. Caragiale—D. Dragulici. D-nu J. Caragiale între acte va cânta Coristii...

Galerie 10 sf. Stalaj I. 7 sf. Stalaj II 4 sf. Galeria 1 și jum. sf.

INCEPUTUL LA 7 1/2 ORE. Biletele se găsesc la Casa Teatrului în toate zilele.

CASE DE INCHIRIAT. Casele D-lui Nicolae T. Opreanu lângă Biserica Vergului compuse din 14 încăperi...

1000 GALBENI sunt de dat cu dobândă, cu ipotecă. Strada Spirea No. 16, vis-à-vis de stațiunea de artilerie...

DE VINÐARE, Semința de Turtun Turcescu Iniegea în București la sub-insemnatul strada Gabroveni No. 25...

Natan Almosino. No. 89. 15-2q.

HOTELULU numită de București din Orașul Ploesci se închiriază pe trei sèu pe cinci ani din ziua Sf. Gheorghe viitoru...

Graines de Trèfle et de Luzerne, depot: AU GOURMAND

MISCARILE PORTURILORU ROMANIEI

BURSA VIENEI

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Metalice, Naționale, Creditul, etc.

NUMIREA PRODUCTELOR

Table with 2 columns: Product name and price. Includes items like Grâu, Secară, Porumb, etc.

GALATI

Table with 2 columns: Product name and price. Includes items like Grâu, Secară, etc.

BRAILA

Table with 2 columns: Product name and price. Includes items like Grâu, Secară, etc.

ANU 1868

Table with 2 columns: Product name and price. Includes items like Măști, Vaslui, Huși, etc.

OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE 29 Februarie

Table with 2 columns: Product name and price. Includes items like Calafat, Iasi, Valeu, etc.

MEDICAMENTE FRANCESE RENUMITE!!!

Preparate de GRIMAULT și C^e, Pharmaciari A. S. I. principele Napolees, 8, rue de la Feuillade, à Paris.

PHOSPHATU DE FERU DE LERAS. Pharmaceutu, doctoru în științe.

PEARĂ UNTULU DE FICATU DE PESCE. SIROPULU DE HREANU IODATU. GRIMAULT și C^e, PHARMACIANI LA PARIS.

ELICIRU DIGESTIVU DE PEPSINA. GRIMAULT și C^e, PHARMACIANI LA PARIS.

INIEȚIUNE SI CAPSULE VEGETALE DE MATICO. GRIMAULT și C^e, PHARMACIANI LA PARIS.

BOALELE DE PIEPTU SIROP DE HYPOPHOSPHIT DE VAR. GRIMAULT și C^e, PHARMACIANI LA PARIS.

Cură nouă exclusiv vegetală, preparată cu frunze de Matico, un arbore din Peru, pentru tămăduirea repede și fără excepție a scurătorului...

Graines de Trèfle et de Luzerne DÉPOT: AU GOURMAND

ADMINISTRATIUNEA ROMANULUI. Cu introducerea noiei sisteme monetare, prețurile țiarului s'a lipsatu precum urmèză: ABONAMENTU, ANUNȚIURI SI INSERTIUNI.

La Magadinulū D. Staicovits sosire necontentita de marfuri noi

LA MAGASINULU FILLEANU ET IONESCU. Recomandă pentru postu, un mare asortiment, mai bine aranjat ca tot dea una. Stridii prospete (de Malta), Icre negre moi prospete, tescuite, de Chefal și Stincă...